ΕΤΟΣ'. — ΑΡΙΘ. 195 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΤΙΜΩΜΕΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 18—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

μετεκομίσθη εἰς τὴν « Ὁδὸν Μουσῶν », ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος καὶ παρὰ τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΡΙΟΔΕΥΕΙ.

Δὲν γνωρίζω διατί, ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἐξ Ἄρτης τηλεγραφήματα τὰ ὁμιλοῦντα ἐνθουσιασμοὺς, δοξολογίαν καὶ τὴν περιλάλητον Βασιλικὴν ἀφασίαν, μοῦ σφίγγουν τὴν καρδίαν ὡς τὸ ἀπαισιώτερον τῶν νυκτερινῶν ὀνείρων. Τί γίνεται ἐκεῖ κάτω, εἰς ἀπόστασιν δὲν ξεύρω πόσων μιλίων μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ; Τί πομπεύεται ἐκεῖ παρὰ τὸ Ἄκτιον ἢ τί κηδεύεται ἢ τί δοξολογεῖται ἐπὶ τέλους, κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ὑπουργικῶν ἐφημερίδων ; Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ ἡ πανήγυρις πανηγύρεων ; Τίς τὴν δίδει καὶ πρὸς τίνος τιμὴν δίδεται ; Τίς τὴν ἀξίζει καὶ διατί τὴν ἀξίζει ; Οἱ λαοί ! Ὁ πληθυσμός ! Οἱ τέως δοῦλοι ! Οἱ νῦν ἐλεύθεροι ! Ἀλλ' ἀπεδείχθη ὅτι αὐτοὶ οἱ λαοὶ, αὐτὸς ὁ πληθυσμὸς, αὐτοὶ οἱ τέως δοῦλοι, αὐτοὶ οἱ νῦν ἐλεύθεροι, πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων αἱματοκυλίοντο εἰς χεῖρας Ἑλλήνων ραβδούχων, *ἐνεργούντων* ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ Κουμουνδούρου, τῷ ὁποίῳ εὔχεται ὁ ἀρχιραββῖνος τὰ ἀγαθὰ τῆς ψυχῆς του, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως τὸν ὁποῖον δοξολογεῖ ὁ Ἕλλην Ῥαββῖνος, Μητροπολίτης Ἄρτας Σεραφείμ. Πῶ ἀνέκτησαν τόσην ψυχικὴν δύναμιν ὥστε νὰ ἐγείρωσιν ἀψῖδας, νὰ ζητοκοπῶσι, νὰ ῥαίνωσιν ἄνθη, νὰ ζαχαρόνωσι καὶ νὰ ζαχαρόνωνται καὶ νὰ φέρωσι τὸν Βασιλέα εἰς τοιαύτην συγκίνησιν, ὥστε νὰ τοῦ ἔρχεται προσωρινὴ ἀφασία καὶ ἐκ συγκινήσεως νὰ μὴ δύναται νὰ ὁμιλῇ ἢ νὰ ἀντιφωνῇ ! Ἐμάθομεν ὅτι καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς καταλήψεως πρὸ τῶν τόσων προσφωνήσεων ῥαββίνων, μουφτίδων, Θαυμακοῦ καὶ Σεραφείμ εἶχεν ἐπινοήσει στερεότυπόν τινα ἀντιφώνησιν, συνισταμένην εἰς τὸ ἑνοῦν τὰς δύο ἄκρας τῶν μυστάκων εἰς μίαν ὀξεῖαν καὶ ὑποκλίνεσθαι, ἀμέσως δὲ κεντᾷν τὸν ἵππον ἢ τὴν ἵππον καὶ ἀπέρχεσθαι. Γνωρίζομεν ὅμως καὶ κάτι ἄλλο· ὅτι αἱ συγκινήσεις αὐταὶ εἶναι καθαρὰ φυσιολογικὰ φαινόμενα, παθήσεις νευρικαὶ μηδὲν κοινὸν ἔχουσαι μετὰ τοῦ ἀληθοῦς αἰσθήματος ἢ πνεύματος, μεθ' οὗ παρουσιάζονται παρανόμως ἐνίοτε συνεζευγμέναι. Ὡς ὑπάρχουν νευρικοὶ γέλωτες μηδεμίαν ἔχοντες σχέσιν πρὸς ἀληθινὴν χαράν, οὕτω καὶ νευρικὰ δάκρυα, οὕτω καὶ νευρικὴ ἀφασία. Διότι τὸ κατ' ἐμὲ ἂν παριστάμην εἰς τὸ θέαμα αὐτὸ τοῦ Ἀρτινοῦ λαοῦ τρελλοῦ ἐκ τοῦ αἰσθήματος, ὅτι δεξιοῦται Βασιλέα Ἕλληνα, ἢ θὰ συνεμεριζόμην καὶ ἐγὼ τὴν χαράν του καὶ θὰ ἐγινόμην εἷς ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἐγευμάτιζον ἢ θὰ προεγευμάτιζον παρὰ τῷ δυνάστῃ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τῷ ἐπονομαζομένῳ Καραπάνῳ, διοργανώσαντι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ τοῦ κ. Λουριώτου τὴν μεγάλην παραβδιὰν τῶν Ἀρτινῶν καὶ τώρα διαμαρτυρομένου πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις καὶ ζητοῦντος ξενικὴν ἐπέμβασιν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ του γευματίζοντος καὶ προγευματίζοντος Βασιλέως· ἀλλὰ θὰ ἔμβαινα εἰς τὴν πρώτην καλυβὴν χωρικοῦ καὶ ἐκεῖ, ὡς ὁ Ὄθων, θὰ συνεμεριζόμην τὸ λιτὸν αὐτοῦ δεῖπνον· ἢ ὑποδυόμενος τὸ προσωπεῖον Μεφιστοφελοῦς, τὴν εἰρωνίαν τοῦ Σατανᾶ, ἀπαθὴς καὶ ἐν ψυχικῇ *λεβεντιᾷ* θὰ ἔστρεφον τὸν μύστακά μου καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, γελῶν μὲ τὰ κτήνη αὐτὰ, τὰ ὁποῖα λέγει κατέλαβε παραφορὰ ἐπὶ τῇ θέᾳ μου καὶ θὰ διεσκέδαζον μαζύ των, ὄχι ὑπὸ συγκινήσεως καὶ ἀφασίας κυριευόμενος, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀναπτύσσων ἐνθουσιασμὸν ὅστις νὰ τὰ ἐκκαύσῃ εἰς βαθμὸν κωμικὸν, καὶ νὰ τὰ καταστήσῃ ψυχαγωγικώτερα. Ἀλλ' ἀφασία καὶ Καραπάνος, συγκίνησις καὶ Καραπάνος, εὐχαριστία πρὸς τὸ πνευματικὸν ποίμνιον τοῦ κὺρ Σεραφείμ καὶ πάλιν Καραπάνος, Καραπάνος τὸ πρωΐ, Κα-

φαπάνος τὸ ἐσπέρας, τοῦ φιλαργύρου Σεραφεὶμ τὸ κατάλυμα μόνον προσφέροντος, αὐτὰ τὰ πράγματα μοῦ φαίνονται τόσον σύμφωνα, ὅσον σύμφωνοι ἦσαν αἱ πρὸ ἑνὸς ἔτους πολεμικαὶ παραφοραὶ τοῦ Βασιλέως μας μὲ τὴν μεθ' ἓν ἔτος ὑποστήριξιν τοῦ ὑπογράψαντος τὴν 31ην Μαρτίου ὑπουργείου.

—

Ἡ περιοδεία τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Μίαν καὶ κάτι ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν ἀντὶ τριακοσίων ἑκατομμυρίων εἰς χρήματα, ἀντὶ δεκακισχιλίων νεκρῶν ἀπὸ τοῦ 1878 εἰς αἷμα, ἀντὶ ὅλων τῶν ἐξευτελισμῶν καὶ τῶν ταπεινώσεων ἀπὸ τῆς λειποταξίας τοῦ Δομνοῦ καὶ ἐντεῦθεν, ἀνθ' ὅλης τῆς παραδιάσεως συνταγματικῶν τύπων, ἀντὶ τόσης αὐθαιρεσίας, πιέσεων, ἀπογοητεύσεως καὶ στρατιωτικῆς παραλυσίας ἐξηγοράσαμεν—ἡ περιοδεία αὐτὴ τοῦ Βασιλέως ἔπρεπε βεβαίως νὰ γίνῃ. Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐκηρύχθημεν ἐναντίοι τῶν διὰ τοῦ τύπου πολεμησάντων αὐτήν. Πρῶτον διότι ἀπὸ τριετίας ἤδη εἴμεθα πάντοτε ὑπὲρ πάση ἀναχωρήσεως, περιοδείας, ἢ ἐπισκέψεως τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τῆς 'Ελλάδος· ἡ γνώμη ἡμῶν μάλιστα αὐτὴ, φιλικωτάτη καὶ τρυφερωτάτη πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, δὲν εἶχεν ἀρέσει ἄλλοτε εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καὶ ἐκόστισε τὴν κατάσχεσιν τοῦ φύλλου ἐν ᾧ διετυπώθη καὶ τὴν φυλάκισιν τοῦ ὑπευθύνου τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης. Ὕστερον ἐν τῇ προσφάτῳ αὐτῇ περιπτώσει συνέπιπτον πολλὰ τὰ ὁποῖα προφανῶς ἦσαν ὑπὲρ τῆς περιοδείας, διότι ἐπὶ τέλους θὰ ἐξελαμβάνετο ὡς νέα δειλία καὶ ὕβρις ἄκεμα, ἀνταξία ἐκείνης ἣν ἡ σημαία ἡμῶν ὑπέστη ἐν τῷ φρουρίῳ Ἄρτης, ἐὰν ἐβράδυνεν ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς νέους συμπολίτας του. Ἀλλὰ ἔγειναν εἰσβολαὶ Τούρκων εἰς μέρη ἑλληνικὰ, ἀλλὰ δὲν παρεδόθη ἀκόμη ὁ Βῶλος, ἀλλὰ δυνατὸν νὰ ὑφίστανται φόβοι περιπλοκῶν καὶ αἰφνιδίων συγκρούσεων· ἀκριβῶς δι' ὅλα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς ὤφειλε νὰ εἶναι ἐκεῖ, ἀφοῦ δὲν ἠθέλησεν ἢ δὲν τὸν ἠνόησεν ἡ τύχη ἢ δὲν τοῦ ἐπέτρεψεν ὁ πολιτικὸς τῶν ξηρῶν ῥινῶν καὶ σεβαστὸς πρόεδρος τῆς κυβερνήσεώς του νὰ εὑρεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς ἀληθῶν κινδύνων, δὲν εἶναι ἔγκλημα ἂν λεχθῇ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἀντιμετώπισε φαντασιώδεις ἢ τοὐλάχιστον ἐνδεχομένους τοιούτους. Διότι δὲν παλαίει τις πρὸς γίγαντας, δὲν ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ ἡττηθῇ καὶ ὑπὸ ἑνὸς νάνου. Ἡ δὲ προσδοκία νὰ συμπληρωθοῦν τὰ πάντα, νὰ καταλυφθῇ καὶ ὁ Βῶλος, νὰ φύγουν καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὸ Κριτῆρι, ν' ἀποτελειώσῃ τοὺς Ἀρτινοὺς εἰς τὸ ξύλον ὁ Καραπάνος καὶ ἔπειτα νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ Βασιλεὺς διὰ τὴν περιοδείαν του, ἀποσπωμένης ἐγκρίσεως καὶ παρὰ τοῦ δυσκολωτάτου εἰς τὸ ἐγκρίνειν κυρίου Φιλήμονος—ἡ προσδοκία αὐτὴ δὲν θ' ἀπεῖχε πολὺ τοῦ θεάματος Τούρκου πασσᾶ, τὸν ὁποῖον κλονούμενον ἐκ μέθης, *σηκωτὸν* τοποθετοῦσιν εἰς τὴν τράπεζαν διὰ νὰ φάγῃ.

Ἀλλ' ἐνῷ ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἔποψιν ἡ περιοδεία αὐτὴ τοῦ Βασιλέως μᾶς φαίνεται τόσον λογικὴ καὶ σωστὴ, ποία εἶναι ἡ ὄψις αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τὴν ἐσωτερικὴν, τὴν ἑλληνικὴν, τὴν κουμουνδουρικήν; Ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς νέους αὐτοῦ συμπολίτας ὁ Βασιλεὺς φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ἁμαρτωλὸν γέροντα, ὑπὸ τὴν διεφθαρμένην τοῦ ὁποίου διοίκησιν καὶ κυβέρνησιν τὸ πᾶν ἐν Ἑλλάδι ἐμαράνθη, ἐσάπησεν, ἀχρείωσεν, ἠτιμάσθη; Ἔπρεπε νὰ παραστῇ τὸ ἑλληνικὸν στέμμα πρὸ τῶν νέων ἀδελφῶν μας ὑπὸ τὸ σύννεφον αὐτὸ τῆς ἀκαθαρσίας, ὅπερ ὀνομάζεται διοίκησις κουμουνδουρικὴ καὶ κρύπτει εἰς τοὺς σάκκους του ὅλα τὰ φαντασταὶ καὶ μὴ φανταστὰ ἐγκλήματα; Τίνα ἰδέαν θὰ λάβωσιν οἱ νέοι συμπολῖταί μας περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς φιλοτιμίας—δὲν λέγομεν μεγαλειότητος τοῦ στέμματος αὐτοῦ; Ἢ δὲν γνωρίζουσι τὰ πλήθη ἐκεῖνα τί ἐστι Κουμουνδοῦρος καὶ τί κυβέρνησις Κουμουνδούρου καὶ τί Ἑλλὰς ὑπὸ Κουμουνδούρου διοικουμένη καὶ τί Βασιλεία τὸν Κουμουνδοῦρον ἔχουσα πρωθυπουργόν; Καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἀκόμα ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς, ὁ λεγόμενος σεβαστὸς γέρων, καὶ ὅστις ὡς ὁ τυφλικὸς ἰὸς δηλητηριάζει πᾶν ὅ,τι ἔρχεται ἢ συνέρχεται εἰς συνάφειαν αὐτοῦ καὶ γεννᾷ πανταχοῦ τὴν ἐξάντλησιν καὶ τὸν μαρασμὸν, ἦτο ἄγνωστος παρὰ τοῖς Ἀρτινοῖς καὶ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἔδει νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν αὐτὴν τὴν ἄγνοιαν καὶ ἡ πρώτη ἡμῶν πρᾶξις πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀναλάβῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀπάτης;

Βεβαίως, ἔπρεπεν ὁ κουμουνδουρικὸς ἰὸς νὰ ἐμβολιασθῇ εἰς τὰς φλέβας ὅλων μας, ἔπρεπε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου Δεληγεώργη νὰ κυριευθῶμεν πάντες ὑπὸ ἀπογνώσεως καὶ νὰ λάβωμεν τὴν μαύρην ἀπόφασιν ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ τύχη ἡμῶν ἔσται συνδεδεμένη μετὰ τοῦ Κουμουνδούρου, ἔπρεπεν ἑπομένως νὰ ἀπεκδυθῶμεν ἓν πρὸς ἕν, ὡς κεφάλαια ἐνδυμασίας, πᾶν περὶ πατρίδος αἴσθημα καὶ πᾶσαν περὶ ἀνορθώσεως αὐτῆς ἰδέαν, διὰ νὰ στερηθῶμεν τῆς λεγομένης ἀντιλήψεως τῶν αἰσθήσεων καὶ νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἐκτιμῶμεν κατὰ βάθος τὸ περιφερόμενον τώρα αἶσχος εἰς γῆν Θεσσαλικὴν καὶ ἠπειρωτικήν. Διότι βεβαιωθῆτε ὅτι ὄχι ὁ νοῦς ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ σὰρξ ἡμῶν ὡς πολιτῶν εἶναι νεκρὰ πρὸ πολλῶν. Νεκρὰ δὲ σὰρξ δὲν αἰσθάνεται, δὲν συγκινεῖται, δὲν ἀντιλαμβάνεται. Ζῶμεν πλέον ὡς ἄτομα καθαρὰ, παλαίοντα τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, δουλεύοντα τῆς αὐτοσυντηρησίας τὸ ἔνστικτον· καὶ ὡς ἄτομα κατὰ τὸ φαινόμενον καὶ ἐν τῇ ἀπάτῃ ἡμῶν ὁ Κουμουνδοῦρος οὐδὲν ἔχει τὸ κοινόν· ἂν καὶ εἰς αὐτὸν ὀφείλονται τόσοι θάνατοι Ἐπιστράτων ἐν τοῖς Νοσοκομείοις, τόση κατατυράννησις τῆς ἐν ὅπλοις νεολαίας, πρὸς ἣν ἐφέρθησαν καὶ Ζουλοῦ ἀστοργότερον καὶ ὑπουργεῖον καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἰατροὶ καὶ νοσοκόμοι, τόση τῶν φόρων ἐπίτασις καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιδημία ἐν μέσαις Ἀθήναις. Ἀλλὰ πολιτῶν βίου οὐδὲ στιγμὴν, οὐδὲ σημεῖον μαθηματικὸν αἰσθανόμεθα. Ἡ πολιτεία εἶναι ἐγκαταλελειμμένη εἰς χεῖρας τοῦ πρωθυπουργοῦ· ἐναντι δὲ αὐτῆς καὶ ὄπισθεν τῆς κεκλεισμένης θύρας περιτετειχισμένης μάνδρας ὑλακτεῖ μονολογῶν εἷς κύων· οὗτος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ἀλλ' αὐτὸ τὸ αὐταρχικώτατον θέαμα ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον τὸ Σύνταγμα ὠνόμασε Βασιλέα, καταπατοῦντος τιμὴν, νόμους, περιουσίαν, συμφέροντα, ὅλας τὰς ἐξουσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀπέναντι τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς αὐθαιρεσίας μονοτόνων ὑλακῶν ἑνὸς καὶ μόνου δεσμοφύλακος κυνὸς—τὸ θέαμα αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ πολιτείαν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἁπλούστατα, καθαρώτατα, σαφέστατα, *ποίμνιον* τοῦ Μητροπολίτου Ἄρτας ἁγιωτάτου Σεραφεὶμ. Διὰ τοῦτο φαίνεται καὶ εἰς πᾶσαν βασιλικὴν ἀντιφώνησιν μετὰ κόρου βλέπομεν ἐπαναλαμβανομένην αὐτὴν τὴν ἄχρονον, αὐτὴν τὴν ἀπθῆ ἔκφρασιν τοῦ λογικοῦ ποιμνίου. Μετέβησαν λοιπὸν ὅ τε Βασιλεὺς καὶ ὁ πρωθυπουργός του νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἀγέλας κτηνῶν, καὶ οὐχὶ πολιτείαν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴν εἶναι οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οἱ Ἀρτινοὶ ἀγέλαι, ἀφοῦ ἀγέλαι εἴμεθα ἡμεῖς, οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες, οἱ παλαιοὶ ἐλεύθεροι καὶ ἀγέλαι μάλιστα ὄχι βοῶν ἢ προβάτων, ἀλλὰ ἀγέλαι χοίρων, ζώντων ἐν ἀκαθαρσίαις φυσικαῖς, ὑλικαῖς, ἠθικαῖς, πνευματικαῖς; Ποῦ νὰ κυνηγήσωμεν καὶ νὰ τὴν εὕρωμεν αὐτὴν τὴν λεγομένην κοινὴν γνώμην, τὴν κάμνουσαν καὶ

δείχνουσαν, τὴν ἐπανισταμένην καὶ ἐξεγειρομένην, τὴν δυσανασχετοῦσαν καὶ ἀποδοσπετοῦσαν κατὰ τὸ λεξικὸν τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη; Ποῦ νὰ εὕρωμεν αὐτὸ τὸ περιλάλητον σύνταγμα, ὅπερ ἐξοχοι διάνοιαι τοῦ 1862, βυθισθεῖσαι εἰς τὸ αἷμα ἐκ συμφορήσεως διὰ τὴν κατάχρησιν πνευματωδῶν ποτῶν συνέρραψαν εἰς βίβλον τῆς ἑλληνικῆς ἀθανασίας; Ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ λεγόμενος κυρίαρχος λαὸς, ἀφ' οὗ πηγάζουσι καὶ νόμοι καὶ στέμματα καὶ ἐκθρονίσεις καὶ δημοκρατίαι; Ἕως πότε νὰ περιμένωμεν, κύριε Οἰκονόμου, τὴν ἔγερσίν του ἀπ' αὐτοῦ τοῦ *γαϊδουρικοῦ* ὕπνου, τὸν ὁποῖον κοιμᾶται δεκάδας τώρα ἐναυτῶν; Ὅταν θὰ ἐγερθῆτε σεῖς καμμίαν ἡμέραν πρωθυπουργὸς, θὰ εἶναι τότε σηκωμένος, ἢ δυνατὸν νὰ ἐγερθῇ, ὅταν πέσητε σεῖς καμμίαν ἑσπέραν ἐπὶ τῆς κλίνης σας ἁπλοῦς Οἰκονόμου καὶ μὴ Βουλευτής; Ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ περιλάλητος ἐνέργεια κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, κύριε Τρικούπη, ἡ ῥυθμίζουσα καὶ κανονίζουσα, ἡ ἐπαναφέρουσα τοὺς ἐκτροχιαζομένους εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῶν ὁδὸν, ἡ τιμωροῦσα τοὺς ἐγκληματοῦντας, ἡ ἐλέγχουσα τοὺς διαχειριζομένους, ἡ ζητοῦσα λόγον τῶν παρανομούντων, ἡ ἀποβάλλουσα τοὺς ἁμαρτάνοντας; Ὅταν ἡ μέλλουσα Βουλὴ δώσῃ ἓν συγχωροχάρτιον εἰς τὸν ἐλευθεροτὴν Κουμουνδοῦρον καὶ κατόπιν καλέσῃ Ὑμᾶς εἰς τὰ πράγματα, ἡ σωτήριος ἐνέργεια τοῦ πολιτεύματος θὰ εἶναι τετελεσμένη; Ἢ ἐὰν τὸ ἓν γίνῃ καὶ δὲν γίνῃ τὸ ἄλλο, πάλιν θὰ εὑρισκώμεθα εἰς συνταγματικὰς ἀνωμαλίας καὶ κρίσεις;

—

Ἡμεῖς βλέπομεν ὅτι τὸ Ἔθνος αὐτὸ δὲν ἔχει τίποτε εἰς τὴν ψυχήν του, τίποτε εἰς τὴν διάνοιάν του· ὅτι παίζομεν αἱματηρὰν κωμῳδίαν μὲ τὸν ἑαυτόν μας, ὡς ψηφοπαῖκται εἶτινες παίζουσι μετ' ἐγχειριδίων, καὶ ποτὲ ἀποκτείνονται ὑπ' αὐτῶν· ὅτι Σύνταγμα, Νόμοι, Πατρὶς, Βασιλεία, τόπος, πολίτευμα, οὐδεμίαν δι' ἡμᾶς κέκτηνται σημασίαν καὶ ὅτι ὅλοι ὅσοι ἔχομεν αὐτὰ εἰς τὰ χείλη ψευδόμεθα ἢ ὑποκρινόμεθα ἢ διασκεδάζομεν, ὅτι ἐχάσαμεν πᾶσαν δύναμιν ἀντιστάσεως καὶ ὅτι αὐτὴν τὴν ἐπανάστασιν τὴν ὁποίαν ἀπειλεῖ ἐν τῇ τεχνητῷ νοσούσῃ φαντασίᾳ του ὁ κ. Οἰκονόμου οὔτε κατὰ φαντασίαν δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν, χωρὶς νὰ μορφώσωμεν, ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἀσπασθῶμεν τὸν θάνατον, ὅτι εἴμεθα ἕτοιμοι, ὡς γῆ νεοσκαφὴς διψῶσα νὰ θερμάνῃ τὸν σπόρον ἐν τοῖς κόλποις της, νὰ δεχθῶμεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου μας τὴν μυσαρωτέραν τυραννίαν, καὶ μόνον βλάκες, ἐκδεδιῃτημένοι, θηλυδρίαι, παλίμπαιδες, blasés κυβερνῆται ἔπρεπε νὰ μὴν ἐννοήσουν ὅτι δύνανται νὰ καταργήσουν σύνταγμα, νόμους, ὅλα, ἀναιμάκτως, κατὰ τὴν σωτήριον συνταγὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, χωρὶς ν' ἀποστάξῃ οὐδεμία ῥὶς καὶ νὰ ῥιφθῶσιν, ὡς γύπες κατὰ θνησιμαίων, ἐναντίον τῶν περιουσιῶν, τῆς τιμῆς, τῶν ἀγρῶν καὶ οἰκοπέδων τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου, τῶν νέων δημοσίων ἔργων, βυζαίνοντες, τρώγοντες, μασσῶντες, χωνεύοντες, ῥοφῶντες, κροταλίζοντες, πιπιλίζοντες, σκάνοντες, ψοφῶντες ἐκ κόρου, ἐξ ὑπεραιμίας, ἐξ ὑπερσαρκίας, ἐξ ὑπερτροφίας. Εἰς ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ ἐλέγομεν γρῦ ἡμεῖς οἱ κληρονομήσαντες τὸ ἔξοχον πνεῦμα τῆς Ἐθνοσωτηρίου, ὅπερ μποτιλιαρισθὲν διενεμήθη εἰς ὅλους τοὺς ἡμερωτάτους ἐπαναστάτας, τοὺς γενομένους ἔπειτα αὐλικοὺς, ὑπασπιστὰς, εἰσπράκτορας, προξένους, κλέπτας, καταπατητὰς, ἅρπαγας, ἀνθρώπους ἑνὸς χοροῦ βασιλικοῦ καὶ ἑνὸς ῥυπαροῦ παρασήμου. Ὡς δὲν θὰ εἴπωμεν γρῦ πάλιν, ὅταν ὁ χειμὼν ἀντιπαρέλθῃ ὑπὸ τὴν δημοτικὴν ἡγεμονίαν τοῦ Σούτσου καὶ τοῦ Φιλήμονος, ἐξυπνήσωμεν δὲ τὸ προσεχὲς θέρος μὲ τὸν τύφον, μὲ τὴν πανώλην, μὲ τὴν χολέραν, ἐλεύθερα περιφερομένας εἰς τὴν Πλατείαν Συντάγματος διὰ ν' ἀκούσωσι ἐμβατήριον Σάλεβ καὶ μυστικὰς συμφωνίας Τοπάλη.

Καλεβάν.

ΟΙ ΣΟΜΑΛΟΙ

—

Ἀκούσατε, Πανέλληνες, τί λέγει ἕνας Γάλλος,
Ποῦ μοναχὸς ταξείδεψε 'στὴ μέση 'Αφρική,
Καὶ εἶναι περιηγητὴς τῆς 'Αφρικῆς μεγάλος . . .
Μᾶς λέγει ὅτι ἔξαφνα ἀπήντησε ἐκεῖ
Κοντὰ 'στὴ χώρα τῶν Γαλὰς μία φυλὴ μεγάλη,
Ποῦ λέγεται Σομάλη.

—

Τώρα ποῦ εἶναι ἡ Γαλὰς ὁ Δήμιτσας τὸ ξέρει,
Λοιπὸν αὐτὸν ῥωτήσετε, κι' εὐθὺς θὰ σᾶς φωτίσῃ·
'Αλλὰ θὰ πέφτῃ βέβαια 'στῆς 'Αφρικῆς τὰ μέρη,
Καὶ οὔτ' ὁ Δήμιτσας 'μπορεῖ νὰ τὸ φιλονεικήσῃ.
Θὰ ἦναι κάπου 'κεῖ κοντὰ ἡ 'λίγο παρεκεῖ,
Καὶ τέλος πάντων κι' ἡ Γαλὰς θὰ ἦναι 'Αφρική!

—

Ἂς ἦναι δά . . αὐτοὶ λοιπὸν οἱ κύριοι Σομάλοι
Ἔχουνε ἤθη κι' ἔθιμα μὲ τὰ 'δικά μας ἴδια,
Μᾶς μοιάζουν 'στὸ περπάτημα, 'στὸ χρῶμα, 'στὸ κεφάλι,
'Στὴ μούρη καὶ 'στὸ κούτελο, 'στὰ μάτια καὶ 'στὰ φρύδια.
Κι' αὐτοὶ φοροῦν βλαχόκαλτσαις, σελάχι, φουστανέλλα,
Μὰ μὴ γελᾶτε, κύριοι . . . δὲν εἶναι πατζὲ γέλα.

—

Καθένας πρέπει σοβαρὰ γι' αὐτὸ νὰ ἐξετάσῃ·
Τί θαῦμα! μές 'στὴν 'Αφρικὴ 'στὴ χώρα τῶν Γαλὰς,
Ὅπου ὁ νοῦς τοῦ Ἕλληνος δὲν εἰμπορεῖ νὰ φθάσῃ,
Νὰ ἦναι κι' ἄλλοι Ἕλληνες καὶ ἄλλη μιὰ 'Ελλάς!
Κι' ἐμεῖς γιὰ τοῦτο εἴχαμε ἁπλώσει τραχανᾶ,
Ποῦ ξέραμε πῶς Ἕλληνας κι' ἡ 'Αφρικὴ γεννᾷ!

—

Ὦ γεωγράφε Δήμιτσα, σὺ φώτισέ μας πάλι
Μὲ ὅλη σου τὴ δύναμι τὴ γεωγραφική
Τί σοῦ εἶναι τάχατε ἐκεῖνοι οἱ Σομάλοι,
Ὁποῦ μᾶς ἐξεφύτρωσαν 'στὴ μέση 'Αφρική.
Ἔχουν κι' ἐκεῖνοι Σύνταγμα, βουλὴν καὶ βασιλέα;
Γιὰ τοὺς Σομάλους, Δήμιτσα, εἰπέ μας 'λίγα νέα.

—

Πρέπει νὰ μάθουμε γι' αὐτὴ τὴ νέα Ῥωμηοσύνη,
Κι' ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλῇ, νὰ πᾶμε κι' ἐκεῖ πέρα...
Αὐτοὺς δὰ θὰ τοὺς πάρουμε ἀμέσως μὲ εἰρήνη,
Χωρὶς πολλὰ ἐμπόδια, πολέμους καὶ φοβέρα.
Εἶναι 'δική μας βέβαια αὐτὴ ἡ ἀποικία,
Κι' ἄλλος 'σ αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας δὲν θἄχῃ ἐξουσία.

—

Καιρὸς νὰ ἐξυπνήσουμε, Πανέλληνες, λιγάκι,
Κι' ἀφοῦ καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς γιὰ ἔξω πῆρε δρόμο,
Ἂς κάμῃ κι' ὡς 'στὴν Ἀφρικὴ κανένα ταξειδάκι,
Νὰ 'δῇ τοὺς νέους Ἕλληνας καὶ νὰ τοὺς δώσῃ νόμο.
Ἔτσι καὶ ἔτσι ἔξοδα θὰ γίνουν ποῦ θὰ γίνουν,
Καὶ ἂν γινοῦν καὶ πιὸ πολλὰ, ἐκεῖνο: μᾶς τὰ δίνουν.

—

Ἐμπρὸς, καὶ σὰν τσιγκούνηδες μὴν κλαῖτε τοὺς παράδες,
Ἀφοῦ θὰ κάμῃ ἡ πατρὶς καὶ ἄλλας κατακτήσεις·
Ποιὸς ξέρει πόσους θαῦρουμε ἐκεῖ φουστανελλάδες,
Μὲ Αἴκντος ἀνάστημα καὶ Ἡρακλέους φύσεις.
Μὲ τὸ σωρὸ μᾶς ἔρχονται ἡ εὐτυχίαις πάλι,
Ἡ Ἄρτα καὶ ἡ Λάρισσα κι' οἱ Ἕλληνες Σομάλοι.

—

Καὶ ἔπειτα φωνάζουμε 'μέρα καὶ νύκτα ὅλοι
Ὅτι δὲν ἔχουμε κι' ἐμεῖς εὐρύχωρη πατρίδα,
Καὶ εἶναι μόνος πόθος μας νὰ πάρουμε τὴν Πόλι,
Ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴ μᾶς πέφτει μιὰ μερίδα.
Ἂν εἶχε μές' στὴ σφαῖρά της κατοίκους κι' ἡ Σελήνη,
Πιστεύσετε πῶς Ἕλληνες θὰ ἦσαν καὶ ἐκεῖνοι.

—

Ἰδού, καὶ γιὰ τὸν Μπούμπουλη δρόμος πλατὺς ἀνοίγει,
Φωτιὰ λοιπὸν 'στὸ στόλο μας, φωτιὰ 'στὴ *Μπουμπουλίνα*,
Καὶ γρήγορα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἂς φύγῃ
Μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἥσυχη κι' εἰρηνικὴ Ἀθήνα.
Ἰδοὺ ἐμπρὸς ἡ Ἀφρικὴ, ἰδοὺ καὶ ἡ Σομάλη . . .
Ἐκεῖ 'μπορεῖ τὸ ἄχτι του μιὰ καὶ καλὴ νὰ βγάλῃ.

Souris

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

—

Νέφη, βρονταὶ, ἀστραπαὶ, σταγόνες βροχῆς. Οἱ βράχοι φέρουσι λευκὸν ἐξ ἀφροῦ στέφανον καὶ εἰς τῆς θαλάσσης τὰ βάθη φοβερὸς τελεῖται ἀγών. Ἡ *ἡμέρα* ἐρημία καὶ ἄνεμος, ἡ *νὺξ* σκότος καὶ φόβος.

Μάτην ζητεῖ τις νὰ διακρίνῃ που ἐρυθρὸν ἢ μέλαν ἐξουσίας σημεῖον. Οὐδὲ εἷς κλητὴρ, οὐδὲ εἷς χωροφύλαξ.

Κ' ἐν τοσούτῳ κατοικοῦσιν ἐδῶ πολλαὶ καλαὶ οἰκογένειαι, κ' ἐν τοσούτῳ δύνανται τὰ *κακουργότερα* νὰ τελεσθῶσι χωρὶς νὰ *πάρῃ μυρωδιὰ* ἡ χαριτωμένη ἐξουσία.

Ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ῥεβολβὲρ μου μόνον τολμῶ νὰ διέρχωμαι ὥρας τινὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ ἀγαπητοῦ μου βράχου, ἀφ' οὗ τὴν πρωΐαν διακρίνω τὸν Παρθενῶνα καὶ τὴν νύκτα ἓν . . . . παράθυρον . . . . !

Ἰδοὺ τὰ ἐκ Φρεαττύος νεώτερα. Ἀλλ' ἐκ Πειραιῶς ;

—

Μετὰ τὴν συγκίνησιν καὶ τὰς συζητήσεις, ἃς ἡ Αὐτοῦ Ἐντιμότης ὁ κ. Δάμπρος ἐγέννησε παρὰ τῷ Πειραϊκῷ Δημοσίῳ, ἡ κοινὴ προσοχὴ ἐστράφη καὶ πάλιν ὅλη πρὸς τὰς τιμὰς τῶν ἐμπορευμάτων, τὰς ταλαντεύσεις τοῦ Χρηματιστηρίου, τὰς πράξεις τῆς ἀγορᾶς καὶ τὴν λοιπὴν ἐμπορικὴν κίνησιν, ἐφ' ὧν πληροφορίας ἀκριβεῖς εὑρίσκετε ἐν τῇ *Σφαίρᾳ*, καλλίστῃ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἐφημερίδι.

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον τὸν Πειραιὰ σήμερον εἶνε ἡ λίμνη τῆς Ζέας, ἥτις, βαθυνομένη ἤδη καὶ ἐκκαθαριζομένη, μέλλει ὅσον οὔπω ν' ἀποτελέσῃ μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος τὸν κάλλιστον τῶν ἑλληνικῶν λιμένων.

Οὕτως ὁ Πειραιεὺς, μετὰ καταπληκτικῆς βαδίσας ἄχρι τοῦδε πρὸς τὰ ἐμπρὸς ταχύτητος, θέλει ἀντλήσει νέας δυνάμεις πρὸς τὸ **χρυσοῦν** καὶ μέγα μέλλον του.

—

Διελθὼν τῆς πόλεως ὅλης καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχων τὰς περιλημένας Ἀθήνας, εὗρον αὐτὴν καθαρὰν καὶ εἰς μέριμναν δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑποκειμένην. Ἂν δ' ἠγανάκτησα ἢ ἐβλασφήμησα, αἰτία δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχή.

Ἐν ταῖς μᾶλλον κεντρικαῖς ὁδοῖς, μέσῳ οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων, ἕνεκα τῶν κάτωθι καφενείων, διαμένουσιν ἑκατοστύες ἀνθρώπων καθ' ἑκάστην, ὑπάρχουσι βιομηχανικὰ καταστήματα δι' ἀτμοῦ, εἰς τὴν ἐλαστικότητα τοῦ ὁποίου εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία τόσου κόσμου !

Τοιαύτη τυφλότης, τοιαύτη ἀσέβεια πρὸς τὸ καθῆκον, τοιαύτη ἄγνοια τῶν στοιχειωδεστέρων περὶ τὴν ἀστυνομικὴν διοίκησιν, οὐδὲ παρὰ τοῖς Ἀφγανοῖς ἠδύνατο ἴσως ν' ἀνεύρῃ τις σήμερον.

—

Ἀλλὰ τίς θὰ φροντίσῃ περὶ τόσον μικρῶν πραγμάτων ! Ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ Ἀστυνομία καὶ Δημαρχία καὶ Κυβέρνησις. Διατί νὰ ὑπάρχουν, ἀδιάφορον !

—

Ἡ μουσικὴ, ἧς κατώρθωσα νὰ σοι γράψω τὴν εἰκόνα, ἐγκατέλιπεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τὴν Μουνυχίαν, μεταφυτευθεῖσα εἰς κῆπον τινα, *Τιτάνιον* καλούμενον.

Ἐκ τῶν παλαιῶν θαμώνων της οὐδεὶς, πλὴν ἐμοῦ, τὴν ἠκολούθησε. Ἐν τῷ κήπῳ ἐκείνῳ ἀνεγνώρισα ὅλως νέα πρόσωπα, πάντα ἐντίμων λεμβούχων καὶ ὀπωροπωλῶν. Τὸ τρυφερὸν φῦλον δὲν ἀντεπροσώπευον εἰμὴ δύω μαντηλοφόροι, μόλις πρό τινων στιγμῶν ἐκ τῆς *εὐπαραμάνου* Ἄνδρου ἀφιχθεῖσαι.

Πλῆξις, πλῆξις, πλῆξις !

Τόσοι μαγικοὶ περίπατοι, τόσα μέσα ἀπολαύσεων καὶ ὅμως ὅλα νεκρὰ, νεκρά ! Ἄ, κύριοι Πειραιεῖς, ὁμολογήσατε, ὅτι εἴσθε ὀλίγον *μαχμουρλῆδες*.

—

Ἀφεὶς τὸν κῆπον αὐτὸν, τὸν ἄμουσον καὶ μουσικὸν, ἐβάδισα πρὸς τὸν ἐν Φρεαττύϊ βράχον μου.

Ἂν τὴν ἑπομένην Κυριακὴν μὲ ἴδητε Δραγάτσην, εἰς ἐκεῖνον θὰ ὀφείληται τοῦτο.

Μάριος.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

—

Ὁ παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Εὐρίπου ἱστάμενος, ἐὰν δὲν ὀνειροπολῇ, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ῥεῦμα περιδινούμενον παρασύρει ἐκ τῶν ἀβύσσων τοῦ πελάγους παντοδαπὰς ὕλας, ἃς ῥίπτει ἐπὶ τῶν ἀκτῶν καὶ μάλιστα τὰς μᾶλλον *ξελαγαρισμένας*. Οὕτω καὶ ἡ ἐπιστρατεία τοῦ Τρικούπη, ἡ μεγάλη αὕτη τρικυμία, ἐρρίψεν ἐπὶ μὲν τῆς ἀκτῆς τῆς Κυβερνήσεως τὸ μέγα *ξελαγαρισμένο γυαλόξυλο* Κουμουνδοῦρον, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως τὸν Νομάρχην Καλαμίδαν, ὅστις ὅμως καὶ τοι παρασυρθεὶς ὑπό τινος κύματος δημοπρασίας, ἐβυθίσθη καὶ αὖθις εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου. Ἀλλὰ μὴ λυπηθῆτε· τὰ τοιούτου εἴδους ὑλικὰ ἐξαφανίζονται, πλὴν δὲν φθείρονται· διὰ τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεφάνη καὶ αὖθις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Σιβιτανιδείου πελάγους, ἄλλα *καταμονοκλασμένο*. Ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς *προκαταχλυσμιαίους ἀνθρώπους* ἢ *παλληανθρώπους* οὓς ἀνεκάλυψε κειμένους πρὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ποῦ τοὺς ἐμυρίσθη ! Ἀλλὰ ὁ παρ' ἡμῖν ἀρχαιολόγος Δημήτριος ὁ Παπαναστασίου ἐξανίσταται κατὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Καλαμίδα, καὶ λέγει ὅτι πρῶτος αὐτὸς εὗρε τμῆμα *παλληανθρώπου*. Μετὰ πολλὰς συζητήσεις κατεδείχθη ὅτι οἱ *παλληάνθρωποι* τοῦ Καλαμίδα, οὓς συνέστησε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ, ἦσαν ἀραπάδες κατὰ τὴν ἐπαναστασιν ἐκεῖ που ταφέντες.

— Ὡς ὁ Πειραιεὺς ἔχει τὸν Γεώργιόν του, ἡ Χαλκὶς ἄλλοτε εἶχε τὸν αὐτοκράτορά της *Κωνσταντῖνον τὸν Μαραγχάκην*, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὁποίου ἀρκετὰ ἐφιλοσόφησεν ἡ μακαρῖτις «Εὔβοια» ἡ κοκκίνη, ἤδη δ' ἔχει τὸν μέγαν ἀστρονόμον της *Ἐπαμεινώνδαν τὸν βαφέα*, ὅστις πρό τινων μηνῶν ἀνεκάλυψεν ὅτι οἱ *πλανῆται* εἰσι *μελαγχολικοί*. Κατ' αὐτὸν μέγα κακὸν συμβήσεται τῇ Ἑλλάδι· ἀληθῶς δ' ἐπέτυχεν, διότι ἐν Ἀθήναις μὲν ἀνεφάνη ὁ ἐκ τῶν μαγκουριδίων κοιλιακὸς τύφος, ἐν δὲ τῇ Χαλκίδι μετ' ὀλίγον πατῇ τὸ ἔδαφος ὁ *γλυκύτατος*, ἕτοιμος νὰ περιδράμῃ τὴν Θεσσαλίαν ὡς φοβερά τις ἐπιδημία. Συνιστῶμεν τοῖς συμπολίταις νὰ κλειοθῶσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰς οἰκίας των καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν ὑποδοχήν του εἰς μόνον τὸν καταρτισθέντα βουλευτικὸν συνδυασμὸν, ὅστις ἔχει ἐμβολιασθῆ· Συνειθίζει αἰωνίως νὰ πατᾷ πάντοτε κάτι τι ὁ γλυκύτατος· παλαιὰν Ἑλλάδα ἢ Θεσσαλίαν, ἔχων ὡς ῥήτραν του τὸ τοῦ κωμικοῦ Ἀντιφάνους.

Μακάριος ὁ βίος, ᾧ δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον
εὑρίσκειν, ὡς μάσσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

Τοῦτο μόνον τὸ εὐχάριστον ὅτι δὲν ἔμαθεν ἀκόμη ὅτι εἰς τοὺς πρόποδας τῶν δύω πύργων, *ἀρχαίου ἐνετικοῦ φρουρίου*, ὑπάρχει ἔκτασις γῆς, ἔνθα ἡ ἄμπελος ἀκμάζει, καὶ ἧς τὸ στρέμμα ἔχει χιλίας δραχμάς. Ἐὰν τὸ ἐγνώριζεν, ἀναμφιβόλως ἐκηρύσσετο ἐθνικὴ, δυνάμει τοῦ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου, εἶτα δὲ Περρωτική.

— Ἓν ἐκ τῶν πολλῶν *τερτιπίων* τοῦ γλυκυτάτου εἶναι καὶ ἡ εἴδησις ὅτι οἱ φίλοι του δέον νὰ καταρτίσωσι τοὺς συνδυασμούς των· καὶ δὴ κατηρτίσθη ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλκίδος συνδυασμὸς ἐκ τῶν *δεσποτῶν* τοῦ δήμου Κηρέων καὶ Νηλέων, καὶ τῶν Κωνστ. Σιμιτζῆ δικηγόρου καὶ Δημ. Κριεζώτου. Κατὰ τὰς μελλούσας δ' ἐκλογὰς οἱ χωρικοὶ δῆμοι Κηρέων, Νηλέων, Μεσσαπίων καὶ Δηλαντίων θὰ μυδροβολήσωσι τοὺς δήμους Χαλκιδέων καὶ Αἰδέων διὰ 2,500 σφαιρῶν. Οἱ μείναντες ἔξω τῆς αὐλῆς δικηγόροι ὑποψήφιοι τρώγουσι τοὺς μύστακάς των. Ἐὰν ὁ *μπαμπούλας* τῆς διαλύσεως ἐπιτύχῃ καὶ ἡ νῦν βουλὴ ζήσῃ, τότε μίαν λύπην θὰ αἰσθανθῶμεν, διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ *Σιμιτζῆ*, οὗτινος αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ μύστακος κατελευκάνθησαν ἐκ τῆς ἀνησυχίας. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἀριθμεῖ τρεῖς Κουμουνδουριστὰς καὶ ἕνα Τρικουπιστὴν, τὸν κ. Βουδούρην.

— Τοὺς ἐντεῦθεν διελθόντας βασιλικοὺς ἐπιτρόπους Λαρίσσης καὶ Τρικάλων συνώδευε καὶ ὁ γνωστὸς Κοκοράβας, ὅστις καθ' ἃ λέγεται, στέλλεται ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀγοράσῃ τὰ δημόσια κτίρια. Κοκοράβας καὶ Κωνσταντινίδης ! Τί χρυσῆ συνωρίς !

— Περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς σήμερον χωρική τις ἐξ Ἀμπελίων, ἧς τὸ ὄνομα δὲν ἐμάθομεν, ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ Λέον τινα ἐκ Δοκοῦ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑποσχόμενος αὐτῇ γάμον, ἠύξησε τὸ προσωπικόν της διὰ δύω τέκνων. Ἡ κόρη-γυνὴ ἅμα ἔμαθεν ὅτι ὁ ἐραστής της νυμφεύεται μετ' ἄλλης, ἦλθε εἰς τὰς ἀψῖδας τοῦ ὑδραγωγείου καὶ ἐκεῖ κρυβεῖσα, πυροβολεῖ κατὰ τοῦ ἀπατήσαντος αὐτὴν ἐραστοῦ, καὶ ταυτοχρόνως σύρει μάχαιραν καὶ ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ. Ἐκεῖ που διερχόμενοι χωροφύλακές τινες συνέλαβον αὐτὴν καὶ δὲν ἀφῆκαν τὴν μάχαιραν νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅ,τι τὸ πιστόλιον ἤρχισε. Ἐὰν ἡ ἰδιοτροπία αὕτη τῆς ἀπατηθείσης κόρης, ἐνεκλιματίζετο κατὰ τὸ 1878 καὶ 1880 – 1881 ἐν τῇ πόλει, ἀναμφιβόλως ἠθέλομεν γίνει θεαταὶ πολέμου σπαθαξικαρδίου. Πλὴν θὰ ἦτο κάλλιστον· διότι οἱ ἀγωνισταὶ τῆς ἐφεδρείας καὶ ἐπιστρατείας θὰ ἐγίγνοντο ἀρρενωπώτεροι καὶ πολεμικώτεροι.

Ἄλλοτε περισσότερα.

Μπλούμ.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

—

Ἡ πόλις εἶναι εἰς κίνησιν ἕνεκα δύο τινῶν, τῆς ἀγγελίας διαβάσεως τοῦ βασιλέως καὶ Ἀλφακοῦ διὰ τὴν νεοκτηθεῖσαν Καραπανίαν (Ἄρταν), καὶ διὰ γενομένην στυγερὰν δολοφονίαν Κεφαλλῆνός τινος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως

κατερχομένου εἰς τὴν πατρίδα του. Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς δὲν διέβη ἀκόμη, ἀλλὰ καὶ ἂν διαβῇ δὲν θὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν πόλιν, διότι ἔχει τὴν συνήθειαν, ἄγνωστον ποῦ ἀποδοτέον, νὰ τραβᾷ ἀνοικτὰ πάντοτε ὁσάκις διαβαίνει, μ' ὅλην τὴν φιλοβασιλικότητα τοῦ δημάρχου κ. Κανακάρη καὶ τὰ ἐπανειλημμένα κατὰ περιόδους συγχαρητήρια καὶ λοιπὰ τηλεγραφήματά του πρὸς τὴν Μεγαλειότητά Του· ὁ δὲ 'Αλφακοῦ μ' ὅλην τὴν καλὴν ὑποδοχήν, ἧς ἔτυχε κατὰ τὴν τελευταίαν περιοδείαν του, δὲν πιστεύω νὰ ἐλησμόνησε καὶ τὴν πρὸς ὑποδοχήν του παράταξιν τῶν κάρρων πρὸ τῆς ἀποβάθρας κατά τινα οὐχὶ μεμακρυσμένην ἀπόβασίν του, καθ' ἣν ἠναγκάσθη νὰ διαβῇ πηδῶν ἀπὸ κάρρου εἰς κάρρον ἐπὶ πολλὴν ὥραν 'σὰν πουλάκι στὰ κλαδιά, οὔτε τὴν προπερυσινὴν διὰ βροχῆς κρομμύων, λεμονίων καὶ συριγμῶν τοῦ κ. Τρικούπη, ἣν ὅμως διεδέχθη καὶ ἐπεσκίασεν ἡ περυσινὴ ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ ὀμπρελλοφορίᾳ καὶ λόγοις, καὶ δὲν θὰ δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐν βραχεῖ τακτικὴν μετάβολὴν τοῦ ἰδίου τούτου λαοῦ καὶ ἴσως ἴσως καὶ ἂν ὁ ἴδιος βασιλεὺς προτείνῃ νὰ ἐξέλθωσιν, ὁ πονηρὸς Μεσσήνιος δὲν θὰ θελήσῃ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ποιῶν διὰ μυριοστὴν φορὰν ἐπίκλισιν εἰς τὴν ποδάγραν του. Ἂς ἦναι λοιπὸν καλὰ καὶ 'μεῖς καλλίτερα. Τὸ μόνον καλὸν ἐκ τῆς διαβάσεως ταύτης εἶναι ὅτι ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ξενίζωμεν τὰ Σπετσοῦδραιοτάκια τοῦ «Γεωργίου», τῆς «Ἑλλάδος» καὶ τῶν «Σπετσῶν», ἅτινα ὁρμοῦσι πρὸ τινων ἡμερῶν ἐδῶ καὶ νὰ θαυμάσωμεν τὴν κοσμιότητά των, τὸ παράστημα καὶ τοὺς χορούς των, ὡς ἐθαυμάσαμεν καὶ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ὅπερ εἶχε τὴν καλωσύνην ὁ «Γεώργιος» νὰ μᾶς ἐκπέμψῃ ἐπὶ ὥρας τινας.

—

Τὰ δὲ τῆς δολοφονίας ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἐξοχῆς ὁ ἀποτυχὼν ὑποψήφιος Δήμαρχος Ψωρίδος κ. Χρ. Μεϊντάνης εὗρεν ὄφθρου βαθέος ἄνθρωπον νεκρὸν καθήμενον παρὰ τὴν μάνδραν τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου, ἔχοντα τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ τὸ ἐρυθρόν του ζωνάριον δεδεμένον εἰς τὸν λαιμόν του, διερχόμενον διὰ τοῦ δεξιοῦ του ποδὸς καὶ συρόμενον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, εἰς στάσιν ὅλη. προδίδουσαν ἄνθρωπον αὐτοχειριασθέντα, ἀνήγγειλε ἀμέσως εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ νεκρὸς ἐξετέθη εἰς θέαν πρὸς ἀναγνώρισιν ἐν τῇ 'Αστυνομίᾳ· ἦτο ἄνθρωπος μεσῆλιξ, ῥωμαλέος, μὴ φέρων μὲν ἴχνη βίας οὐδαμοῦ, ἀλλ' ὅμως οὐδ' ἐπὶ τοῦ τραχήλου φέρων μώλωπας ἢ ἐντυπώσεις, ἃς κατ' ἀνάγκην θὰ ἔπεφερεν ὁ διὰ τοῦ ζωναρίου πνιγμός. Ἂν ὑπετίθετο ὅτι εἶναί ποτε δυνατὸν νὰ πνιγῇ τις καθήμενος καὶ πιέζων διὰ τοῦ ποδὸς σχοινίον ἢ ζώνην δεδεμένην εἰς τὸν τράχηλόν του, χωρὶς ν'ἀποκάμῃ ὁ ποῦς του καὶ μεταμεληθῇ ἐκ τῶν πόνων, οὗς κατ' ἀρέσκειαν θὰ τοῦ ἔδιδε βαθμηδόν. 'Αφοῦ λοιπὸν ἀπεκλείσθη ἡ πιθανότης τῆς αὐτοχειρίας καὶ δὲν εὑρέθη ἄλλοῦ τοῦ σώματος ἴχνος τι ἔλυσαν καὶ τὸ περὶ τὴν κεφαλήν του σφικτοδεμένον μανδήλιον καὶ τότε ἐφάνη εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ μετώπου ἐντύπωσίς τις, ἐρυθρομέλαινα δίκην στεφάνης φέρουσα εἰς τὸ κάτω χεῖλός της ἀβαθεῖς καὶ μικρὰς, ἀλλὰ συχνὰς ἐκχυλώσεις, καίτοι οἱ ἀπλούστεροι ἀπέδωκαν τὴν ἐντύπωσιν ταύτην εἰς τὸ μανδήλιον καὶ ὁ φίλος μου κ. Μεϊντάνης τὰς ἐκχυλώσεις καὶ μικρὰς ἐκδορὰς εἰς μύρμηκας, οὓς εἶδεν ἐκεῖ ἀρθόνους· ὅσοι ὅμως εἶχον ἴδει τὸν ἔξω κόσμον, ἢ ἐὰν ἤκουσαν πολλὰ περὶ αὐτοῦ, ἀνεγνώρισαν ἐκεῖ τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου καὶ ἐχαρακτήρισαν τὸ ὄργανον τοῦ φόνου ὡς σιδηροστεφάνην ἐκ τῶν ἐπὶ τούτῳ κατασκευαζομένων ἐν τοῖς στενωποῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 'Ο νεκρὸς δὲν εἶχεν ἔτι ἀναγνωρισθῆ ὅτε εἶπέ τις ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὸν τάδε ἐργάτην, εἰς οὗ τὴν οἰκίαν ἔστειλαν νὰ ἐρωτήσουν ἂν ζῇ, καὶ ὅστις μετ' ὀλίγον ἐφέρετο ὑπὸ κλητῆρος διαμαρτυρόμενος καὶ φωνάζων, «βρὲ ἀδερφὲ, ἐγὼ ζῶ καὶ ὑπάρχω, δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ σκοτωμένος, ἀφῆστέ με, ἀδέρφια, ἐγὼ ὑπάρχω». 'Αναγνωρίσθη τέλος πάντων ὁ φονευθεὶς ὡς Κεφαλλὴν, λείπων 15 ἔτη ἐκ τῆς πατρίδος του, ἐλθὼν πρὸ μιᾶς ἡμέρας καὶ μεταβαίνων νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν οἰκογένειάν του μετὰ, τίς οἶδεν, ὁποίαν 'Οδύσσειαν. Συνελήφθησαν ὡς ὑποπτοι τρεῖς ἐλθόντες διὰ τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου μετ' αὐτοῦ, μεθ' ὧν ἦτο τὴν προτεραίαν, καὶ εὑρέθησαν ἐπ' αὐτῶν ἀνὰ 13 λίραι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς, ἀποπειραθέντος μάλιστα νὰ διαφεύγῃ καὶ τὸν μοναδικὸν εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρονικὰ ἀδέκαστον εὑρεθέντα ἐλητῆρα, Σπυρίδωνα τὸν φαλακρὸν, εὑρέθη ἡ κλεὶς τοῦ κιβωτίου τοῦ φονευθέντος. 'Η ἀνάκρισις ἐργάζεται δραστηρίως καὶ στερεῶς, κοινολογεῖται ὅμως ὅτι ὁ μακαρίτης ἦτο καὶ οὗτος μέλος τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης μὲ τοὺς φονεῖς του λωποδυτικῆς ἀδελφότητος, ἑδρευούσης ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ καὶ προκειμένου περὶ διανομῆς ἐστεφανώθη μὲ τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον ὑπὸ τῶν συντρόφων του, τίς οἶδε καὶ οὗτος πόσους στεφανώσας, κατ' ἄλλην δὲ φήμην ἦτο βιομήχανος ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου του θησαυρίσας 'στὰ ξένα, τὸν ὁποῖον ἀκολουθήσαντες οἱ λωποδύται ἐφόνευσαν, μόλις τοῖς ἐδόθη εὐκαιρία, περιβαλόντες διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον τὴν ζώνην του εἰς τὸν λαιμόν. 'Εν μὲν τῇ πρώτῃ περιστάσει δὲν ἠδύναντο νὰ πράξωσι μεγαλείτερον εὐεργέτημα διὰ τὴν κοινωνίαν ἀπαλλάξαντες αὐτὴν τοῦ μακαρίτου καὶ ἑαυτῶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ πόσον εἶναι λυπηρὸν μετὰ δεκαπενταετεῖς κόπους καὶ μόχθους νὰ εὕρῃ τὸν θάνατον, μόλις εἶδε τὰ βουνὰ τῆς πατρίδος του καὶ μόλις εἶχε μεταβῇ εἰς προσκύνησιν τοῦ 'Αγ. 'Ανδρέου ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ του εἰς τὴν πατρίδα προσεγγίσει! 'Οποία ὑπόθεσις διὰ δραματοποίησιν! Εὑρέθησαν ἐν τῷ κιβωτίῳ του δύο ἢ τρία ὡρολόγια καὶ πολλὰ εἴδη προωρισμένα διὰ δῶρα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ἅτινα θὰ εἶχεν ἀφήσει νήπια. Ἂς ἀφήσωμεν νὰ μᾶς φωτίσῃ ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀνακρίσεως, ἥτις θὰ κανονίσῃ ἂν πρέπῃ νὰ λυπηθῶμεν πολὺ ἢ ὀλίγον διὰ τὸν συμβάντα φόνον.

—

Παρετηρήθη καὶ εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην πόλιν ἐκτὸς τῶν συχνῶν ἁρπαγῶν καὶ βιασμῶν, ὧν τὰ ποινικὰ πινάκια βρίθουσι, καὶ τὰ ἀστυνομ. δελτία περιγράφουσι μέχρι κυνισμοῦ πολλάκις τὰς λεπτομερείας, ἀφηγούμενα π. χ. πόσοι καὶ ποσάκις καὶ ποῦ καὶ πῶς ἐβίασαν, ἢ διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἀστυνομικὴν φράσιν, ἠσέλγησαν ἐπὶ τοῦ... ἢ τῆς .... (οὐχὶ ἄνευ ἐρυθήματος γράφω οὕτως, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐρυθριῶσιν ἑκάστοτε οἱ ἀναγινώσκοντες τὰ ἀστυν. δελτία κάλλιον νὰ ἐρυθριάσωσιν ἅπαντες ἔτι καὶ πιστεύω νὰ παύσῃ καὶ τὸ ἄτοπον τοῦτο μόλις ἤδη καταγγελθεν) ἔλεγον λοιπὸν ὅτι παρετηρήθη καὶ ἐνταῦθα περιοδικότης τις ἐγκλημάτων μεσολαβούντος εὐτυχῶς ἱκανοῦ χρόνου, καθ' ὃν μόνον τὰ ἄνω ῥηθέντα ἐγκλήματα λαμβάνουσι χώραν· καὶ τούτων μὲν τὴν αἰτίαν καίτοι πάντες, καὶ ἰδίᾳ αἱ ἀρχαὶ, γνωρίζουσι, δὲν σπεύδουσι νὰ θεραπεύσωσι, δίδοντες τόπον εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς νεότητος, ἀρκούμενοι νὰ βλέπωσι σήμερον μὲν τοῦ γείτονος τὴν παιδίσκην ἀπαγομένην, ἀγνοοῦντες ὅμως ὅτι αὔριον θὰ ἔλθῃ καὶ τῆς οἰκίας των ἡ σειρὰ, περὶ δὲ τῶν αἰτιῶν τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων θὰ ἔθετον θέμα εἰς τοὺς σοφοὺς, ἐὰν μὴ προελάμβανεν ὁ «Φορολογούμενος» νὰ ποιήσῃ ὁμοίως περὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν 'Ελλήνων ἐπὶ τῇ προπαρτήσει τῶν χωρῶν· ἐδῶ τοῦ λόγου γενόμενος, ἰδοὺ τί ἤκουσα λεγόμενον πρὸ ὀλίγου μεταξὺ καλῶν ἀνθρώπων· εἰ Φορολογούμενος τὸ ἔκαμεν σὰν τὸν ἱεροκήρυκα τοῦ μύθου, ὅστις ἔχων ἕνα καὶ μόνον λόγον ἀντιγεγραμμένον προσκληθεὶς δὲ καὶ ἐκ δευτέρου νὰ κηρύξῃ, εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ ἤρεσε ὁ χθεσινός του λόγος εἰς τὸν κόσμον, τὸν ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερον· μὴ ἔχων ὅλη. καὶ ὁ Φορολογούμενος πρόχειρον ὅλην εἰς τὸ δεύτερον φύλλον ἀνετύπωσε τὸ προηγούμενον θέμα του, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἐννοήσῃ ἡ Παλιγγενεσία καὶ νὰ μὴ ἐξοργισθῇ.

—

'Η πόλις καλλωπίζεται ὁλονὲν καὶ ὁ Δήμαρχος ὡς κορωνίδα τῶν ἔργων του καλλωπίζει ἤδη τὴν πλατεῖαν τῶν 'Υψηλῶν 'Αλωνίων· εὐχόμεθα τὸ ἔργον του τοῦτο νὰ μὴ ἦναι τὸ κύκνειον, νὰ μὴ ἴδωμεν καὶ ἐδῶ μὲ χρυσᾶ γράμματα τ' ὄνομά του, διότι ἡμεῖς καὶ χωρὶς τούτων θὰ ἐνθυμούμεθα τὸν Εὐεργέτην Δήμαρχον, καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸ μηχανικὸν νὰ μετρήσῃ καὶ πάλιν τὴν δυτικὴν γωνίαν τῆς πλατείας, διότι ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν φαίνεται ὀρθὴ γωνία, ἀλλ' ὀξεῖα πρὸς μεγάλην ἀσχημίαν τοῦ ὅλου ἔργου.

Χθὲς μᾶς ἦλθε καὶ Γερμανικὸν Café-chantant ἀπόσπασμα, ὡς δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν φυσιογνωμιῶν, τοῦ αὐτόθι διάσου «Δαρβίνου».

—

Υ. Γ. 'Απόψε τὰ μεσάνυχτα ..... βέβαια καθεὶς περιμένει νὰ ἀκούσῃ ..... ἀνοίξαντε δυὸ κρίνοι» ὄχι, ἀλλάζω τὸν σκοπόν, περὶ μέσας νύκτας διῆλθεν ὁ βασιλεὺς μὲ τὴν συντροφίαν του ἐντεῦθεν, καὶ δὲν θὰ τὸ ἐμανθάνομεν ἐὰν δὲν μᾶς ἐξύπνουν 21 κανονιοβολισμοί· ὅ,τι προείδομεν συνέβη· τὸ πλοῖον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐσταμάτησεν, ἀλλὰ, διὰ νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡμεῖς ἀφυπνισθέντες ὑπὸ τῶν κανονοβολισμῶν, ἐγυρίσαμεν ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ, συλλογιζόμενοι ὡς ἔμποροι πλειότερον τὰ ἐμπορικὰ κανόνια. Ἦλθον καὶ ἀπῆλθον διὰ νυκτὸς, ὥρα καλὴ Σας 'Αλφακοῦ καὶ χαρὰ «'στὰ πέντε βιλαέτια .... Φᾶτε πιέτε μωρ' ἀδέρφια».

Νεῖκος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡᾳ

'Ο τρυφερὸς, ὡς τὸν ὠνομάσατε ἄλλοτε, βουλευτής μας κ. Δούμας κατατρύχεται ἀπό τινος ὑπὸ ἰδιαιτέρας φρενολογικῆς νόσου τὴν ὁποίαν καλλίστα δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν *γαλασομανίαν*. Ὅ,τι καλὸν, ὅ,τι σωτήριον ἐπιδιώκεται διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς δυστυχοῦς Σύρου ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς κινήσεως τῶν συμφερόντων, ὁ ἀδρόσαρκος βουλευτὴς μας προσπαθεῖ νὰ τὸ χαλάσῃ. Καὶ ξεύρετε τί κατορθώνει; Χαλᾷ τὰ παπούτσια του καὶ τὴν ὡραίαν του ἐπιδερμίδα.

'Εσχάτως κατεκυρώθη τὸ μέγα διὰ τὴν Σύραν ἔργον τῆς προσεκτάσεως τοῦ λιμένος εἰς τὸν γνωστὸν κ. Μάτσαν διὰ κανονικῆς μειοδοσίας, τοῦ ἑτέρου σπουδαίου συναγωνιστοῦ ὄντος τοῦ κ. Μανιάκ. Εἰς τὴν μειοδοσίαν ταύτην εἶχον τρέξει ἀπὸ περάτων τῆς Σύρου καὶ τινες ἐγχώριοι πρακτικοί, οἵτινες ὅμως, ὡς μὴ πληροῦντες τὰ ὑπὸ τῆς προκηρύξεως ἀπαιτούμενα προσόντα, δικαίως ἀπερρίφθησαν.

Τί κάμνει ὁ κ. Δούμας, βλέπων προσεγγιζούσας τὰς ἐκλογὰς καὶ προτιθέμενος νὰ ἐκθέσῃ τὴν προσφιλῆ του κοιλίαν ὡς κάλπην; 'Αποπειρᾶται νὰ ἐξεγείρῃ τὸ *φρόνημα* μερικῶν Τσούσδων, κτιστῶν, λιθοτόμων καὶ ἄλλων ἐργατῶν, διοργανίζει ὡς chef d' orchestre μουσικώτατον πατιρντί, τίθεται οὕτως εἰπεῖν ἐπὶ κεφαλῆς ντουλιῶν καὶ ζουρνάδων καὶ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν μας κ. Μπούμπουλη, τεμόντων ἀμφοτέρων τὴν δικαίως αὐξάνουσαν ἐπιρροὴν τοῦ κ. Σκουλούδη, προσπαθεῖ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ ἀκυρωθῇ οὕτω ἡ ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Μάτσα γενομένη κατακύρωσις.

Οὐδὲν ὀλιγώτερον, οὐδὲν περισσότερον, ζητεῖ ὁ κ. Δούμας νὰ ματαιωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μεγάλου λιμενικοῦ ἔργου, ὅπερ εἶναι ὁ καταθύμιος πόθος ὅλης τῆς Σύρου. 'Ο ἄνθρωπος, ὡς ἐκ τοῦ εἰδικοῦ πάχους καὶ βάσους του, ἔλαβε τόσην μεγάλην ἰδέαν περὶ ἑαυτοῦ ὥστε νομίζει ὅτι ἂν ματαιωθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς προκυμαίας, ἐκλεχθῇ ὅμως αὐτὸς βουλευτὴς, ἡ ἰσορροπία εἶναι πλήρης διὰ τὰ συμφέροντα τῆς νήσου.

Δὲν ἔχομεν μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ δὲν τὴν νομίζομεν οὔτε τόσον φρενοβλαβῆ, οὔτε τόσον δυσέρωτα, ὥστε ἐκ στοργῆς πρὸς τὸν καλὸν διευθυντὴν τῆς Πιστωτικῆς νὰ θυσιάσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Νήσου.

Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μείνωμεν μόνον μὲ τὴν διασκέδασιν τὴν ὁποίαν ἑκάστοτε μᾶς γεννῶσιν αὐτὰ τὰ ἀθῶα κυλίσματα τοῦ κ. Δούμα εἰς ἐπιχειρήσεις αἵτινες δὲν εἶναι οὔτε διὰ τὸ ἀνάστημά του, οὔτε διὰ τὸν ὑδροκέφαλόν του.

Ἀνοσυρτανός.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΒΑΡΝΗ

(Βραδυκίνητος τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία πρακτορείου «Πελέκους»)

Βάρνα. 31 Αὐγούστου.—Δημογεροντικῷ Οὐκαζίῳ ἐγένοντο οἱ ἑξῆς διορισμοὶ καὶ προδιβασμοί.

Μιχαὴλ Εὐσταθιάδης τέως διευθυντὴς τῶν 'Ελλ. Σχολείων Βάρνης διωρίσθη Γενικὸς Γραμματεὺς Κοινότητος, βοηθὸς πολυμαθέστατος Παγώνης 'Ασπριώτου, συνταβλιστὴς κ. Ζήση, μὲ βαθμὸν Βαλιᾶ. Τορτσάκης Ζήση καθηγητὴς 'Ελλ. καὶ Γαλλικῆς. (Καλὴ πρόοδος! Δόξα σοι ὁ θεὸς ἄργησαν νὰ σκερβοῦν περὶ σχολείων, ἀλλ' ἐπέτυχον. Ἄ! Κὺρ Λευθέρη πολιτικοπολεμαθέστατε, τί λέγεις! Τὸ γυμνάσιον εἶχες δὲν εἶχες τὸ κούρντισες καὶ τοῦ χρόνου πάλε τὰ διόρθωσες. Μὴ χειρότερα.

Αὐτόθι.—Δι' ὁμοίου οὐκαζίου καὶ πατρικῇ προνοίᾳ Σχολεῖον Γενῆ Μαχαλᾶ ἐκλείσθη οἰκονομίας ἕνεκεν. (Ἂς εἶναι καλὰ, πολλὰ μέχρι τοῦδε ἐξώδευσαν! Οἱ κάτοικοι συνοικίας Γενῆ Μαχαλᾶ κηρυχθήσονται Βούλγαροι. Νὰ μέσον, ὅπως ἀποθανατίσουν οἱ νῦν ἰθύνοντες τὰ τῆς Κοινότητος ἡμῶν τὰ χρυσᾶ των ὀνόματα. 'Ηρόστρατοι!

Νέμεσις δίγε παρὰ πόδας προβαίνει.

Αὐτόθι.—Πρόεδρος Κοινότητος ἐπεκύρωσεν ἅπαντα Δια-

τάγματα.—Σολήνειος Σχολὴ λειτουργεῖ. Ἀμὲ μὲ τέτοιους βλάκας ποῦ ἔχουν νὰ κάμουν οἱ Κύριοι Ἐκτελεσταί; Τὴ δουλειά σου πολυμήχανε Δ. Παρουσιάδη!

Ἂς γιομίζ' ὁ κουρβανᾶς
Καὶ τύφλες νἄχῃ ὁ Δευτεραγᾶς.

Πέλεκυς.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ὁ «**Μιξοπάρθενος Κουμουνδοῦρος**»—Ἰδοὺ ὁ τίτλος τὸν ὁποῖον φέρει ἡ νέα φυλλάδα τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου. Κατεζαλίσαμεν τὸν ἐγκέφαλόν μας ὅπως ἐννοήσωμεν πόθεν ὁρμηθεὶς ὁ συγγραφεὺς τῆς *Ἡρωΐδος* καὶ τοῦ *Διαβόλου* ὠνόμασε τὸν κ. Κουμουνδοῦρον μιξοπάρθενον. Ἡ λέξις ἔχει δύο σημασίας, τὴν: *κατὰ τὸ ἥμισυ παρθένος* καὶ τὴν: *παρθενικῇ μορφῇ μεμιγμένος*. Κατὰ τὸ ἥμισυ παρθένος ὁ Κουμουνδοῦρος! Ἀλλὰ παρθένος ἀπὸ τί, κύριε Ξένε; Παρθένος ἀπὸ ποῖον ἀπηγορευμένον καρπὸν ὁ Ἀδὰμ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος; Ἄλλον καρπὸν παρ' ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐξάγει τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον δὲν γνωρίζομεν. Λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν τὸν καρπὸν εἶναι παρθένος ὁ πρωθυπουργός μας μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ· ἀλλὰ δὲν μᾶς λέτε τοὐλάχιστον, κύριε Ξένε, ποῖον εἶναι τὸ μακάριον αὐτὸ ἥμισυ; Τὸ ἄνωθεν, τὸ κάτωθεν, τὸ ἥμισυ δεξιόν, τὸ ἥμισυ ἀριστερόν; Διότι ἐπὶ τέλους δυνάμεθα νὰ τὸν κάμωμεν δύο κομμάτια καὶ νὰ προχειρίζωμεν πρωθυπουργὸν μόνον τὸ παρθένον του ἥμισυ· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἥμισυ τοῦ Κουμουνδούρου θὰ εὕρῃ τρόπον νὰ ξεπαρθενευθῇ, μείνατε ἥσυχοι.

Κατ' οὐσίαν τὸ φυλλάδιον τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι γράφεται ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου τούτου λογίου καὶ ἐπιχειρηματίου, ἀναγινώσκεται μετὰ πολλῆς τέρψεως. Ἡ περὶ πυροβολικοῦ πραγματεία του προδίδει ἄπειρον πολυμάθειαν, ὁ δὲ πρόλογός του προσωπικώτατος ποιεῖται λόγον μετὰ χάριτος περὶ πολλῶν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν λείπουν οὔτε αἱ καβαλσάδες, οὔτε οἱ τριποδήλαλοι, οὔτε τὰ μελιγδοῦπος, οὔτε οἱ κόββαλοι καὶ τὰ κοιλιοῦχα καὶ οἱ σκιραφευταὶ καὶ ὅλη ἡ ἄλλη δαιμονόγλωσσα τὴν ὁποίαν ἀπό τινος ἠσπάσθη ὁ κ. Ξένος, ἄλλοτε τόσον γλαφυρὸς λογογράφος.

Ἐγκρίνομεν θερμῶς τὴν πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως ἀναθείσης τῷ κυρίῳ **Ἀναστασίῳ Γενναδίῳ** τὴν ἐν τῷ Φιλολογικῷ συνεδρίῳ τῆς Βιέννης ἀντιπροσώπευσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ὅπου θὰ συνέλθωσιν ἐξ ὅλης τῆς Εὐρώπης οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν κλάδων τῆς συγχρόνου πνευματικῆς κινήσεως, ἡ ὀξύνοια, ἡ πολυμάθεια καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ συμπεριφορὰ τοῦ κ. Ἀναστασίου Γενναδίου θέλουσι τιμήσει τὴν ἑλληνικὴν εὐφυΐαν, τὴν σχεδὸν ἀνύπαρκτον δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι.

Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Γερμανίαν ὁ φίλτατος διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς **Εὐθύμιος Βλάμης**, ὅπως τελειοποιήσῃ τὰς σπουδάς του ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Ἀναχωρεῖ, ἀφοῦ τὴν προτεραίαν ἔδωκε γεῦμα γερμανικώτατον εἰς τοὺς φίλους του. Τὸ **Μὴ Χάνεσαι** εὔχεται νὰ τὸν ἐπανίδῃ ἐν Ἀθήναις τέλειον ἐπιστήμονα.

Ἀπωλέσθησαν εἷς διπλωμάτης τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, εἷς ἢ δύο Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, εἷς ἰατρός, δύο δεσποινίδες, μία χήρα, καὶ δύο τρεῖς *λέοντες*. Ζητητέαι καὶ ζητητέοι ἐν τῇ ἐνδημούσῃ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἑταιρίᾳ τοῦ **Δαρβένου**.

Ἐπανέρχονται ὀλίγαι κατ' ὀλίγας αἱ καλαὶ οἰκογένειαι τοῦ *Ἀσμοδαίου*, ἕτοιμοι νὰ διαχειμάσωσιν ἐν Ἀθήναις καὶ ἅμα τῇ πρώτῃ ἐκρήξει θερινῆς ἀκτῖνος ἕτοιμοι πάλιν νὰ τὸ στρίψουν διὰ τὴ ἐξωτερικόν. Τῶν καλῶν αὐτῶν οἰκογενειῶν βλαστὸς γνήσιος εἶναι καὶ ὁ καλότυχος Δήμαρχός μας, ἕτοιμος καὶ αὐτὸς τὸ ἐπιὸν θέρος νὰ βυθίσῃ εἰς νέον πένθος τὰς μὴ καλὰς οἰκογενείας.

Αὐτὴ ἡ ἐπὶ κεφαλῆς ἑξακισχιλίων χωρικῶν τηλεγραφηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ζενεμβίση παρουσίασις τοῦ κ. Παχὺ μᾶς συνεκίνησε τόσον, ὥστε ἐσκέφθημεν ἂν οἱ χωρικοὶ εἶχον καὶ τὰ ὑποζύγιά των ἢ ἂν τὰ ὑποζύγια εἶχον καὶ τοὺς χωρικούς μαζύ των.

Τὸ ἀναφανὲν ἐν **Πάτραις**

ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ ΧΥΤΗΡΙΟΝ

χαιρετίσατε ἐγκαρδίως μεθ' ἡμῶν πάντες οἱ φίλοι τῆς προόδου καὶ ἰδίᾳ οἱ ἐργοστασιάρχαι καὶ βιομήχανοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, Ἑπτανήσου καὶ Τουρκίας ἀκόμη, ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, διότι πρὶν ἀκόμη ὁ Τὺρ κόψῃ τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, ἡ ἔκρηξις τοῦ χυτηρίου τούτου σᾶς ἀπαλάσσει τοῦ ἰσθμοῦ, ὅστις τοσάκις κατέστρεψε τὰς παραγγελίας καὶ ἐπισκευάς Σας προτοῦ ἀκόμη τὰς λάβητε ἐκ Πειραιῶς.

Ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς ἐργοστασιάρχας κ.κ. Χ. Πάλιγκ καὶ Ν. Βητόπουλον, οἵτινες χάριν τῶν ἀναγκῶν τῆς βιομηχανίας ἀνέλαβον τὴν βαρεῖαν σφῦραν τοῦ Ἡφαίστου, εὑρίσκετε ἡφαιστειογενῆ παντὸς εἴδους μηχανήματα ἐκ χυτοσιδήρου καὶ τμήματα αὐτῶν, ἅτινα διακρίνει

ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΙΑ.

Κερδίζετε **χρόνον** πρὸ πάντων

Οἰκονομεῖτε τοὺς ἀπὸ Πειραιῶς καὶ τἀνάπαλιν **ναύλους**.

Ἀποφεύγετε τοὺς διὰ τοῦ ἰσθμοῦ **κινδύνους**, οἵτινες μάλιστα εἶναι διπλοῖ διὰ τὰς ἐπισκευάς.